

عنوان مقاله:

برنامه ریزی رفاهی شهری با توجه به سنجش کیفیت زندگی شهری

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مهندسی محیط زیست و منابع طبیعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

سارا سلطانی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی محیط زیست

خلاصه مقاله:

رشد سریع شهرنشینی در دهه های اخیر و بی توجهی به ابعاد کیفیت زندگی انسان، پیامدهای نامطلوبی بر سطح سلامت فردی و اجتماعی جامعه و زندگی شهری گذاشته است. سنجش وضعیت موجود کیفیت زندگی در شهر ها با توجه به عوامل بیرونی نظیر: فناوری تولید، زیر ساخت ها، روابط اجتماعی، نهاد های اجتماعی (عامل درونی)، محیط زیست و مانند آنها تحت تاثیر قرار می گیرد. به طور کلی، کیفیت زندگی، علاوه بر مسائل اقتصادی، نگرانی های اجتماعی و محیط زیست را نیز مد نظر قرار می دهد. با وجود این اندیشمندان برنامه ریزی به ویژه، برنامه ریزان شهری اعتقاد دارند، برنامه ریزی ها باید همسو با بهبود کیفیت زندگی باشند. از طرفی بهبود زندگی می تواند، زمینه های دیگر توسعه مانند: توسعه ی اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و خدماتی را به همراه داشته باشد، چون بهبود کیفیت زندگی در هر جامعه ای، یکی از مهم ترین اهداف سیاست های عمومی آن جامعه است. در طول سه دهه اخیر، کیفیت زندگی به عنوان جانشینی برای رفاه مادی، به اصلی ترین هدف اجتماعی کشورهای مختلف تبدیل شده است. از اینرو هدف از این تحقیق، پاسخ به پرسش اصلی تحقیق مبنی بر وضعیت شاخص کیفیت زندگی و تعیین نقاط قوت و ضعف هر یک از ابعاد سه گانه ی آن در بافت شهری باشد. روش این تحقیق از نوع توصیفی، تحلیلی و قیاسی می باشد.

کلمات کلیدی:

شاخص کیفیت زندگی، برنامه ریزی شهری، هدف اجتماعی، توسعه ی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1039128>

